

Marea

Nelu Preda

Cu talazuri azurii, lapidează stâncile,
Și în spume alburii, barbotează scoicile.
În văzduh doi pescăruși își dispută un stavrid,
Briza răcoroasă-i mană pentru orice individ!

Soarele strălucitor, plaja de nisip o-ncinge,
Iar ca să plonjezi în apă, dorința n-o poți învinge!
Un delfin ce "patrulează", face tumbe-aeriene,
Însoțit de un alai de femele-a-lui sirene.

Un cargou în depărtare defilează majestuos,
Dând semnale de sirenă, către un impetuos,
Bric, ce dă să-i taie calea, abătându-se din curs...
Riscă chiar o catastrofă!...parcă este la concurs!?

Un pescar în cherhana, își repară plasele,
Și pândește un răgaz, să-și întindă oasele.
Dimineat' a fost în larg și e tare mulțumit,
Un banc de stavrid în plasă, nu știu cum i-a nimerit!

Plimbăreții de pe plajă, își învârt umbrelele,
Perechi de îndrăgostiți, își trăiesc novelele.
Un copil clădește cu-artă la castele de nisip,
Guvernanta lui așteaptă, răspunzând la câte-un bip.

Câte-un zmeu ici-colo-nalță, câte-un tânăr mai activ,
Briza-l umflă săltăreață, fără aparent motiv!...
Doar bătrânii lâncezesc, sub umbrele emotivi,
Dac-ar fi mai tinerei, poate-ar fi și ei activi!

Ziua trece nesimțită, iată-acum s-a înserat,
Mare, te lăsăm iubită, către casă am plecat!
Zi de zi vom reveni, cât vom mai avea vacanța,
Pe-al tău litoral de basm, chiar aicea în Constanța!